

CRAC de la setmana: Roberto Olivan, ballari i coreògraf

“LA REALITAT SUPERA EL MEU SOMNI”

El tortosí Roberto Olivan, coreògraf associat al Mercat de les Flors, ha estat guardonat amb el Premi Ciutat de Barcelona 2013 en la categoria de dansa per *A place to bury strangers*, “un espectacle vital i poètic que transmet energia i plaer per la dansa. Aquest treball és fruit de la seva feina polièdrica com a ballari de trajectòria internacional, intèrpret, creador i dinamitzador en especial del projecte Deltebre Dansa”, segons ha determinat el jurat format per Cesc Casadesús (president), Alicia Pérez-Cabrero, Beatrú Daniel, Bàrbara Raubert i Àlvaro de la Peña.

Format a l'Institut del Teatre de Barcelona i a l'escola P.A.R.T.S. de la coreògrafa Anne Teresa de Keersmaeker (Rosas), amb qui ha treballat en diferents espectacles, Olivan va fundar a Bèlgica la seva companyia Enclave l'any 2003, amb la qual ha creat nombrosos espectacles que s'han vist arreu del món. Ha impartit un gran nombre de classes i tallers i actualment combina la seva tasca coreogràfica i com a ballari amb la direcció artística del Festival Deltebre Dansa des de l'any 2004.

Més Ebre: Satisfacció.

Roberto Olivan: Òbviament que sí. Mes que satisfet me sento complagut pel reconeixement que mostra un premi així. Quan em van trobar per informar-me d'això me van passar moltes coses pel cap en uns instants. Vaig recordar les hores dedicades, esforç i incertesa que aquesta professió suposa. El que caracteritza a la gent creadora en les arts escèniques crec que és aquesta sensació de prendre molt de temps en preparar una mena de regal que emboliquem en molta cura i que entreguem en molt d'amor. No treballem per guanyar premis però sí que dediquem moltes hores que no es veuen a fer coses que mai sabem si agradar-

an i s'apreciaran o no..

ME: Què representa aquest Premi per vostè?

RO: Hem donat un pas més enllà en la representació de tot un sector i unes idees que per molt boges que semblaven al principi ara tenen cabuda dins la societat en general. Veuràs que m'agrada parlar en plural, i és que hi ha molta gent al darrere ajudant-me i donant suport. Crec que hi ha una ideologia molt forta d'aquells que creiem que més enllà de l'economia (que no deixa de ser important) hi ha una altra manera de veure la vida. Els valors i virtuts humanes ens fan evolucionar i a través de la cultura i les arts aprenem a ser millor persones.

ME: Es valora una trajectòria però el darrer treball ha estat un èxit. Quina valoració en fa?

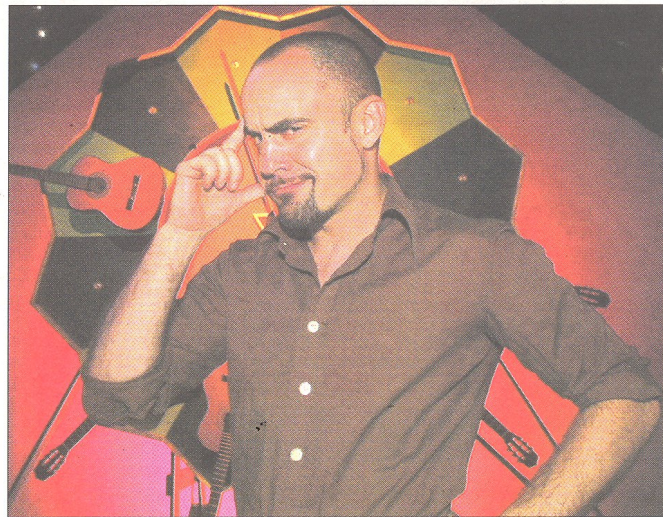
RO: Vaig voler fer un petit retorn a la dansa pura com a metàfora de que la sobrecàrrega d'elements extraordinaris, decoratius i innecessaris només ens distrauen i allunyen d'allò que realment importa. Estem en un moment on necessitem sinceritat i senzillesa. A més penso que anar a contracorrent de vegades és necessari. Quan tothom segueix modes establertes potser és el millor moment per explorar el contrari.

ME: Té sostre Roberto Olivan? D'on trau tanta energia?

RO: (riu)...I tant que hi ha sostre. El fet de viure a Deltebre m'ajuda a trobar el meu centre. Estar amb la meua gent i la meua família és alimentar l'amor, i la força que aplico a les creacions i esdeveniments que dirigeixo.

ME: Va pensar amb algú quan va rebre el Premi?

RO: Sí. Jo no seria qui sóc si no fos per la gent a la que estimo i/o admiro. Entre família, amics, professors, professionals, situacions, viatges, experiències i molts d'altres aspectes més se crea una personalitat específica suposo, no? Els riscos que constantment prenem els artistes moltes

vegades van lligats a petites i grans espentes emocionals que t'animen a tirar del carro. Els meus pares i la meua dona són primordials en este aspecte.

ME: Roberto Olivan ha estat el que volia ser de petit? Qui va influir més perquè així fos?

RO: De vegades la realitat ha superat el somni que vaig tenir. Crec que necessitem constantment fer una revisió interna del que volem i preguntar-nos si encara és el mateix i si ha canviat o no. Estar vivint el present recordant d'on vens i construir un objectiu futur cada vegada que aconseguim un repte et fa creixer com a persona. Ma mare una vegada em va dir: Roberto, fes és que realment vulgues fer fins i tot si has de viure alluny de natros. També Anna Maria Bel, gran professional de la dansa a Tortosa em va donar l'espenta perfecta al moment ideal.

ME: Què és el que prepara per al futur?

RO: Estic ara mateix preparant un nou espectacle amb un ballari Sudafricà molt reconegut. Serà un duet que s'estrenarà al Festival Grec de Barcelona al juliol d'aquest any. També seguim intentant evolucionar amb el Festival Deltebre Dansa i fer creacions i classes per altres companyies i institucions arreu del món. La setmana que ve per exemple començaré una creació per a una companyia a

Mexico DF i seguidament una altra per a la companyia nacional de El Salvador.

ME: Ara, a Estocolm....

RO: Sí, fa molt de fred!!!

(riu...) Estic donant classes a l'Universitat de Dansa i Circ d'Estocolm on hi vinc cada any des de fa uns 5. També dono un cop de mà

un nou col·lectiu que es diu REACT! i pels matins dono classes a l'estudi DANSCENTRUM STOCKHOLM.

ME: Des d'Estocolm, un missatge per tots els seguidors i pels més joves, que et puguin tenir com un referent.

RO: A veure, això és una part que m'agrada molt. I és que penso amb tota certesa que en aquesta vida hem de defensar tot allò amb el que creem. Crec que si hem arribat a pifiar aquest sistema és perquè hem donat total prioritat a les coses visibles, palpables i comprables, i hem oblidat que tot allò intangible com l'amor, respecte i dignitat al final és el que ens podria arribar a donar més sentit ple a la vida. Com deia un amic una vegada.... la vida són quatre dies i dos són nuvol! No val la pena apostar per tot allò que realment s'ho mereix? :).

Em diuen: "Al final **sempre surt el sol**".... Us asseguro que quan no surt, ja vaig jo a buscar-lo - *Joan Estellé* | S'ha de distingir entre la pròpia percepció d'èxit i fracàs i aquella que ens ve imposada per la societat i entorn més directe. No les confonguem, perquè de cada resultat no volgut es treuen **grans aprenentatges** i això és en sí mateix un bon objectiu pel que continuar treballant - *Càrol Allepuz* | El secret de la felicitat no és fer el que es vol, sinó **voler el que es fa** - *Asun Colom* | Emprenedor és qui sap **gestionar** les malalties, en fa front i les incorpora a la manera de viure - *Pili Montesó* | Cada moment d'adversitat, una manifestació oportunitat. Cada obstacle en el camí, un pas més per enfortir. Cada símptoma de debilitat, un anhel d'idealitat. I **sempre, sempre, sempre... Endavant!** - *Lluís Soler* | Fracassar mai ajuda a ningú. És la manera com ens aixequem el que **ens fa més forts** - *Joan Antó* | Buscaré los camins i si no els trobo **els faré jo** - *Anna Giménez* | "He fallat més de 9,000 tirs en la meua carrera. He perdut gairebé 300 partits. 26 vegades van confiar en mi per fer el tir que guanyava el partit i el vaig fallar. He fallat una i altra vegada, però **mai m'he donat per vençut**. I és per això que he tingut èxit en la vida." Michael Jordan - *Pere Clotet*

L'ÈXIT FRACÀS

26 de febrer | 16:15h | Escorxador de Tortosa

Més informació i inscripcions:

www.adede.org | territori.blogs.uoc.edu/2014/02/exit_fracas_2014/

Organitzen:

Col·laboren:

Roberto Olivan ha estat guardonat amb el Premi Ciutat de Barcelona 2013 en la categoria dansa per 'A place to bury strangers'